

المعتقدات الإيزيدية - من منظور شرف خان ومصادر غير الكردية

المعتقدات الإيزيدية - من منظور شرف خان ومصادر غير الكردية

م.م. احمد عبدالرحمن احمد

مدرس مساعد في جامعة سوران -فاكulti اداب-قسم التاريخ

ahmed.ahmed@soran.edu.iq

م.م. سامان عثمان على

Saman.alee@soran.edu.iq

مدرس مساعد في جامعة سوران -فاكulti اداب-قسم التاريخ

ديار ماهر طاهر

باحث

Diyarmahir8@gmail.com

الكلمات المفتاحية: ايزيدي - تاريخ - معتقد - كردي - عدي كوري موسافري

كيفية اقتباس البحث

احمد , احمد عبدالرحمن, سامان عثمان على , ديار ماهر طاهر , المعتقدات الإيزيدية - من منظور شرف خان ومصادر غير الكردية ,مجلة مركز بابل للدراسات الانسانية، حزيران ٢٠٢٦ , المجلد: ١٦ , العدد: ٦ .

هذا البحث من نوع الوصول المفتوح مرخص بموجب رخصة المشاع الإبداعي لحقوق التأليف والنشر (Creative Commons Attribution) تتيح فقط للآخرين تحميل البحث ومشاركته مع الآخرين بشرط نسب العمل الأصلي للمؤلف، ودون القيام بأي تعديل أو استخدامه لأغراض تجارية.

مسجلة في
ROAD

مفهرسة في
IASJ

The Yazidi belief, from the perspective of Sharafkhan and non-Kurdish sources

Ahmed abdulrahmn ahmed

Teacher in the Faculty of Arts -Soran University- History
Department

ahmed.ahmed@soran.edu.iq

Saman Othman Alee

Teacher in the Faculty of Arts -Soran University- History
Department

Saman.alee@soran.edu.iq

Diyar Mahir Tahir

Diyarmahir8@gmail.com

Researcher

Keywords : Yezidi- History- Belief- Kurd-Adi Kuri Musafri

How To Cite This Article

Ahmed , Ahmed abdulrahmn , Saman Othman Alee , Diyar Mahir Tahir
The Yazidi belief, from the perspective of Sharafkhan and non-Kurdish
sources ,Journal Of Babylon Center For Humanities Studies, june
2026,Volume:16,Issue 6.

This is an open access article under the CC BY-NC-ND license
(<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>)

[This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License.](http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Abstract

The Yazidi belief, from the perspective of Sharafkhan and non-Kurdish sources, is one of the religious beliefs that a Kurdish identity has adopted. Some historians and researchers trace the foundation of Kurdish identity back to this religion. However, Sharafkhan, the Kurdish

historian, clearly referenced this social group as a distinct religious community within Kurdish society, identifying it as having a Sufi-oriented foundation.

Although there are many debates and disputes among researchers and historians of both the medieval and modern periods about the origins of this religion and the time it dates back to—most of them, or we might say the majority of researchers, historians, and even the Yazidis themselves—trace it back to the figure of Sheikh Adi (Adi, son of Musafir), who passed away in the year 557 AH / 1162 CE. However, some researchers and historians do not accept this view shared by Sharafkhan and others, instead tracing the religion back to an even earlier period .

Here, we attempt to present both Sharafkhan's historical viewpoint and those of some medieval historians, and on the other hand, perspectives of external historians regarding the Yazidi faith, as well as the different interpretations and pressures this religion has faced.

In this article, beyond just an introduction, we present a summary of the Yazidi belief and, within the content of the study, discuss it across two main themes. In the first theme, we compare the Yazidi belief in Sharafkhan's view with that in Islamic sources, highlighting the core similarities and differences. In the second theme, we present the differing interpretations between Sharafkhan and non-Kurdish sources regarding the Yazidi faith. In conclusion, history has often been written on an incorrect basis, without expertise regarding society, religion, and their effects, and has been imposed on our historical consciousness—an influence that even many prominent Kurdish intellectuals and historians have fallen under.

الملخص

إن المعتقدات الإيزيدية - حسب ما ذهب إليه شرفخان ومصادر غير كردية، فإن هذه الديانة هي إحدى المعتقدات التي أخذت هوية كردية، وينسب بعض المؤرخين والباحثين المعتقدات الأساسية الكردية إلى هذه الديانة وهي التصوف. ولكن المؤرخ الكردي: شرفخان، قد تحدث بصورة ملخصة عن هذه المجموعة الاجتماعية، إذ هي عبارة عن ظاهرة دينية في المجتمع

المعتقدات الإيزيدية - من منظور شرف خان ومصادر غير الكردية

الكردي وإن جذوره تعود إلى أسس تصوفية. وعلى الرغم من وجود جدل كبير بين الباحثين والمؤرخين في العصور الوسطى وكذلك الحديثة حول نشأة الدين والزمن الذي ظهر فيه، ورغم أن أغلبهم، أو يمكننا أن نقول أغلب الباحثين والمؤرخين، والإيزديون أنفسهم يعيدون جذورهم الدينية إلى شخصية الشيخ (عادي ابن مسافر) المتوفي سنة (٥٥٧ للهجرة / ١١٦٢ للميلاد، لكن من جانب آخر، هناك بعض الباحثين، ومنهم المؤرخون الأجانب، يتجاهلون هذا الرأي لشرف خان وغيره من المؤرخين، بل ينسبون هذه الديانة إلى زمن أسبق من العصور الوسطى

ومن هنا نحاول أن نعرض آراء المؤرخ الكردي شرف خان مع آراء بعض المؤرخين في العصور الوسطى وغيرهم من المؤرخين الأجانب حول المعتقدات والاضغوطات التي مورست على هذا الدين وتفسيراتهم المختلفة لهذه

هذا، ففي هذه الدراسة، بالإضافة إلى التمهيد، عرضنا ملخصاً حول المعتقد الإيزيدي، وفي محتوى الدراسة، سلطنا الضوء على مبحثين اثنين، ففي المبحث الأول، تناولنا مقارنة عن العقيدة الإيزيدية بين شرفخان والمصادر الإسلامية وسلطنا الضوء على اختلاف الآراء واتفاقها بهذا الشأن، وفي المبحث الثاني، نعرض الرأي المختلف لكل من شرف خان والمصادر الأجنبية حول الديانة الإيزيدية

وأخيراً، فإن التاريخ غالباً ما يتم فرضه وفق أسس غير صحيحة ومن دون خبرة على أذهاننا التاريخية، وقد وقع كثير من النخب والمؤرخين الكرد تحت حكم من هذا النوع.

باوری ئیزدی له‌روانگه‌ی شه‌رفخان و سه‌رچاوه‌ نا کوردیه‌کان

١- م.ی. احمد عبدالرحمن احمد

ماموستا له‌ زانکۆی سۆران- فاکه‌لتی ئاداب- به‌شی میژوو

ahmed.ahmed@soran.edu.iq

٢- م.ی. سامان عثمان عالی

ماموستا له‌ زانکۆی سۆران- فاکه‌لتی ئاداب- به‌شی میژوو

Saman.alee@soran.edu.iq

٣- دیار ماهر طاهر

تویژه‌ری سه‌ربه‌خۆ

Diyarmahir8@gmail.com

پوخته

باوری ئیزدی له‌روانگه‌ی شه‌رفخان و سه‌رچاوه‌ نا کوردیه‌کان- بیانیه‌کان، ئایینی ئیزدی یه‌ کێکه‌ له‌و بیروباوه‌رانه‌ی شوناسیکی کوردی وه‌رگرتوه‌، به‌شیک له‌ میژوونوووسان و تویژه‌ران بیروباوه‌ری بنچینه‌ی کورد ده‌گه‌ڕێننه‌وه‌ بۆ سه‌ر ئه‌م ئایینه‌، به‌لام شه‌ره‌فخانی میژوو

نووسی کورد به شیوهیه کی بوخت ئاماژهی بهم گروپه ئاینیه کۆمه لایه تیه داوه، که دیاریدهیه کی ئاینی ناو کۆمه لگای کوردیه و ره گه که ی بناغه یه کی سۆفیگه ریه . هه رچه نده مشت و مریکی زۆر له لایه ن توێژه ران و میژوو نووسانی قوناغه کانی سه ده کانی ناوه راست و نوێ هه یه سه باره ت به ده رکه وتنی ئاینیه که و ئه و زه مه نه ی بۆی ده گه رینه وه، ئه گه ر چی زۆربه ی زۆر، یاخود ده توانین بڵێن زۆربه ی توه ژه ران و میژوو نووسان و ته نانه ت خودی ئیزدیه کانیش خۆیان بۆ سه ر که سایه تی شیخ (عادی کوری مسافر) ده گیرنه وه، که له سالی (١٦٢/ک ٥٥٧ ز.) کۆچی دوا ی کردوو، به لām هه ندی له توێژه ران به میژوو نووسانی بیانی شه وه ئه م رایه ی شه ره فخان و میژوو نووسانی تر به هه ند وه رنا گرن، به لکو خودی ئاینیه که بۆ زه مه نی زووتر ده گه رینه وه.

لێره دا هه ول ده ده یین بیروو بۆچوونی میژوو نووسی کورد شه ره فخان و بیروو بۆچونی به شیخ له میژوو نووسانی سه ده کانی ناوه راست، به شیکی تریش له میژوو نووسه بیانیه کان له باره ی باوه ر و فشاره کانی سه ره ئه م ئاینه و شۆقه ی جیاوازی ئه وان بکه یه پروو.

جگه له ده روازه، پوخته یه ک ده رباره ی باوری ئیزدی ده خه یه پروو، له ناوه رۆکی توێژینه وه له سه ر دوو ته وه ره گه نکه شه ده که یین، له ته وه ری یه که م باوری ئیزدی له نیوان شه ره فخان و سه رچاوه ئیسلامیه کان به راورد ده که یین و تیشک ده خه یه سه ر کۆی بۆچوونه جیاوازه کان، له ته وه ری دوو هه مدا، تیروانی جیاوازی شه ره فخان و سه رچاوه بیانیه کان بۆ باوری ئیزدی ده خه یه به ر باس، له کۆتای شه دا میژوو زۆر جار له سه ر بنه مای نادروست به یی شه ره زایی بۆ کۆمه لگا و ئاین و کاریگه ریه کانیا ن له لایه ن میژوو ناسان به سه ر زه یی میژووی ئیمه کراوه ته بار و واقع که زۆریک له نوخه و میژوو نووسانی پایه به رزی کوردیش که وتونه ته ژیر ئه م حوکه .

وشه کلیل: ئیزدی- میژوو- باور- کورد-عه دی کوری مسافری

پیشه کی

ئه م توێژینه وه یه هه ولێکی ئه کادیمی زانستییه به ناویشانی (باوری ئیزدی له روانگه ی شه ره فخان و سه رچاوه نا کوردیه کان، هه لبه ته بابته یکی زیندوو، گرنگی و تایبه تی خۆی هه یه له رابردوو و ئیستا و داها تو شه دا، به جۆریک بیر و باوه ری ئیزدی مۆرک و شوناسیکی کوردی پیوه یه، کورد و ئاینی ئیزدی و بیرو باوه ره که ی دوانه یه کی به یه که وه به سترون و له یه ک جیا نا کرینه وه.

ئه گه ر بمانه ویت ئیکۆلینه وه له بابته یکی وا گرنگ بکه یین، به تایبه تی له باره ی شه ره فخان که له باره ی پرسیکی گرنگ ده نو سی ت، ئه ویش باوری یه کێک له دانیش توه انه ره سه ن و کۆنه کانی کوردستان، که به باوره که یان له کۆمه لگای کوردی جیا بونه ته وه، ئه وانیش ئیزدیه کان، مه به ستیشمان له جی بوونه وه ئه وه یه که ئه وان په رپه وی له بیر و باورێکی جیاواز له نه ته وه کانی ده ورو به ریان ده که ن، که تا راده یه ک نامۆیه به کۆمه لگای کورد.

گرنگی هه لبژاردنی ئه و بابته له وه وه سه رچاوه ده گریت که هه میشه مشت و مریکی زۆر له نیوان میژوو نووسه کورده کان خۆیان هه یه، هه تا بیانیه کانیش که مشت و مریکان زۆر وردن و جیگای تێرمانن، هه تا له هه ندیک له سه رچاوه نا کوردی و ئیسلامیه کانیش ئه م جیاوازییه له

المعتقدات الإيزيدية - من منظور شرف خان ومصادر غير الكردية

مشت و مر له سهر ئيزيديه كان بهدى ده كریت، بۆيه شه ره فخان له سهر ئه و بۆچوون و تيروانينه هه ژمار ده كریت كه پي وايه ئيزيديه كان ته ريقه تيكي سو فيگه رينه و له سهر ده مي شيخ عادى سهر يان هه لداوه، به لام كو مه ليكي زور له ميژوونووساني نا كوردى و نو، كه كوردناس و رۆژه لاتناسه كانن، جهخت له سهر ئه وه ده كه نه وه كه به شيكي زورن ئه وانه ي پيان وايه كه ئيزيديه ت ئاينيكي سهر به خو يه و له پيش ئيسلام و هاتى ئايني ئيسلامدا بونيان هه بووه، بۆيه ئيمه هاتووين زور به وردى له سهر ئه م بابه ته دواوين، بۆ ئه وه ي بۆ نه وه كانى داهاتوومان له بير و بۆچوون و راي هه ردوو لايه ن ئاگادار بكه ينه وه و ئه و بۆشايانه ش به سهر چاوه ي زانستى و به لگه ي ميژووي پر بكه ينه وه كه له باره ي ئه و بير و باوه ر ه وه له باره ي كورد بلاو بوونه ته وه.

سه باره ت به پرسياره كانى تو ئيزينه وه، له ئه نجامى خو ئيند نه وه مان له سهر بير و باور ي ئيزده ت و گه ران به ناو چه ندين سهر چاوه ي نا كوردى و زانستى قو لبونه وه تيا ياندا، هه ستمان به بوني بۆشاييه ك كرد له سهر بير و باور ي ئيزدى له ناو ميژووي كوردى په يوه ست به بير و باور ي ئيزيدى، كه هيشتا جيگاي گفتوگو و مشت و مره هه تا له نيوان هه نديك له ميژوونووساني كورد و نا كوردى و بيانيش، بۆيه ش له ئه نجامى ئه و گه ران و به دوا داچو نانه مان چه ندين پرسيار يكم ان له لا گه لاله بوو، به تايه ت له سهر ئه وه ي ئايا بير و باور ي ئيزيدى بۆ دروست بوو؟، به جو ريك كه، ئايا بۆچى ئه م بير و را جيا وازيه له ييرو باور ي ئيزيدى به م شيويه ره گ و ريشه ي داكوتا وه؟ ئايا ئالوزى ئايني ئيزدى و نامۆي ئايني ئيزدى خو ي له خو ئيدا هو كاريك بووه بۆ دروست بووني ئه م ييرو را جيا وازه؟ يان مه به ستيكي تر له دوا ي ئه م پرسيار و مه به ستانه خو ي شار دۆته وه؟ بۆ گه يشتن به وه لامى ئه م پرسيارانه و چه ندين گوماني تر ده ستمان كرد به ئه نجام گه ياندنى ئه م تو ئيزينه وه يه ي كه له بهر ده سستان دا يه.

هو كاره كانى هه ل بژاردنى نا ونيشاني سهر وه ئه وه يه كه، وه ك ئاشكرا يه ميژووي كورد به گشتى و ميژووي ئيزيديه ت به تايه تي لير و له وى ميژوونووسان كه م و زور له سهر يان نوسيوه، به لام نه هاتوون به راوردى ييرو بۆچوونه كانى ميژوونووسه كورده كان وه ك نموونه ي شه ره فخان ي به دليسى به راورد به ييرو بۆچوونى ميژوونووسه نا كورديه كان و بيان يه كان به يه كه وه بكه ن و بگه ن به ئه نجام يكي گشتگير له سهر بۆچوونى هه ردوو به ره له سهر ييرو را و ئاي دۆلوزيائى ئيزيديه ت له ناوچه كه دا، بۆيه به پيو يستمان زانى ئه م ليكۆلينه وه يه له سهر ئه م ريگايه و به م ئاراسته يه دا بروت.

ئه م تو ئيزينه وه يه له رووي ريبازه وه، تو ئيزينه وه يه كي ميژووي شيكاريه و پشت به ميتۆدى شيكر د نه وه و به دوا داچوون و به راورد كردنى زانيار يه كان به ستر اه.

مه به ستي تو ئيزينه وه، گرنگى زانيني ييرو راي شه ره فخان ي به دليسى. له سهر ييرو باوه ري ئيزيدى و به راورد كردنى ئه م ييرو رايانه ي شه ره فخان به بۆچوونه كانى ميژوونووسه نا كورديه كان و بيان يه كان و به راورد كردنى هه ردوو بۆچوونه كان و ده ركه وتنى چه ندين راستيه ك له م باره يه وه له چوار چيوه ي به ئه نجام گه ياندنى تو ئيزينه وه يه كي زانستيدا مه به ستي سهره كي تو ئيزينه وه كه يه سهره راي ئه وه ش بتوانين له م روه وه خزمه تيك به په رتو كخانه ي ميژووي كورد بكه ين.

كيشه توڤڤينهوه، بههوى ئهوهى زور به كه مى و به پهرش و بلاوى له ناو چهند ديريكي لاپهه كاني پهرتووكى ميژوونووسه بياني و ناكوردiane ئامازه به بير و بوچووني ئيزيديهت كراوه، بويه ئاسان نه بوو بيان دوزينهوه و دياربيان بكهين، بويه كاتيكي زوري دهويست بوئهوهى دهستان پي بگات.

توڤڤينهوه كاني پيشوتر توڤڤينهوه يان پهرتووك له سهر بابته نزيك له توڤڤينهوهى ئيمه يان هه مان بابته ئيمه، كه باس له باوري ئيزدى له روانگه شهرفخان و سهراوه نا كورديهه كان بگات يان كه مه يان هه نيه، به لام ئيمه له لايينهوه توانيومانه سوود له دوو توڤڤينهوهى نزيك له بابته كه مان وه گرين كه تا رادهيه ك زانبارى باشيان تيدايه و پرژاونه ته سهر يروباوهري ئيزيدي كه به نووسهري بياني هه ژمار ده كردين، له وانه نووسه، ئه نستاس ماري كه رمل، (٢٠١٢)، له پهرتووكه كهيدا به ناوهى (كتيبي پيروزى ئيزيديه كان جيلوه و مه سحه فا رهش، و: نه جاتي عه بدوللا، چاپي يه كه م، ده زگاي ئاراز، هه ولير) و پهرتووكى نووسه مهيجهر سون، ئى.بى.سون (٢٠١٨)، پهرتووكى (گه شتيك بو ميسو پوتاميا و كوردستان له بهرگي نادياردا، و: مينه، چاپي يه كه م، له بلاوكراوه كاني كتبخانه يادگار، سليمانى).

پيكهاته توڤڤينهوه كه مان بريتييه له دهروازهيه ك و دوو ته وهري سهره كي، له دهروازه دا باس له پوخته يه ك ده باره ي ئاين باوري ئيزدى ده كهين و له ته وهري يه كه مدا باوري ئيزدى له نيوان شهرفخان و سهراوه ئيسلاميه كانده خهينه روو، له كو تا ته وهره كه ته وهري دووه مه، تيرواني جياوازي شهرفخان و سهراوه بيانويه كان بو باوري ئيزدي ده خهينه به رباس، ئه مه و جگه له وه ئه نجامه كاني توڤڤينهوه و ليستى سهراوه ره سه ن و لاوه كيه كان پيكهاته توڤڤينهوه كه مان له خو ده گرن.

دهرواز : پوخته يه ك ده باره ي ئاين باوري ئيزدى

ئاين و باوه ره كان به گشتى كو مه ئيك يروباور و په رستش، كه په يوه ستن به شته پيروز و موقه ده سه كانه وه، به شيويه ك ئه و كو مه له يروباور و په رستشه، هه موويان له ده وري ئه م ئاينه كو ده كه ته وه و دوا جار ده مارگيره تي توند له سهر باوره كانيان بنياد ده نييت و له ناو ره گه كاني ميژوو خوى داده كو تي و ده بيته بنه ما و بنيادي هزري و فكري ئه م كو مه له، دوا جار به ميرات بوئه وه كانيان به جي ده هيلري، ئه وهش كاريگهري زوري ده بييت له هه لسوكه وت و بير كردنه وهى تاك و كو مه لي كو مه لگا كه، مرو فقه په يره وكاره كان زور جار تا به خشي ني گيان و ليوا ري مه رگيش ئاماده ن په يره وي له م باوره بكه ن و باجي گرانيشي. له پينا و بده ن، چونكه ده بن به هوى توره يي ئه قله كانيش (ابن الجوزي، ١٩٩٣: ٩٣؛ النشار، ٢٠٠٩: ٢٥)، چونكه باوره كان و ئاين بريتيه له هه ست وسوز و كر ده وه و ئه زمووني مرو فقه كان له كاتي گوشه گريدا، كاتي ك هه ست به په يوه ندى ده كه ن له گه ل شتيكدا، كه به خودا هه ژماري ده كه ن (هيك، ٢٠١٠: ٤)

بويه ئه و بوچوونه ي له باره ي باوري ئيزدي هه يه، به وردى هه نديكيان وه كو يروباوريكي ئايني كو ن گه راندو ته وه بو سه ره تا و ده سپيكي ميژوو، هاو تا كر دن يان له گه ل كو مه ليك يروبوچووني تري ئايني كو ن له نيوان گه لاني ناوچه كه، روانگه ي ئه م بوچونه ده خه نه پيش چاو كه

المعتقدات الإيزيدية - من منظور شرف خان ومصادر غير الكردية

بۆچوونه كان گفتوگۆ و مشتومری نوێ هه لده گریت، (نیکیتین، ۱۹۵۸: ۲۰۳؛ مینۆرسکی، ۱۹۸۳، ۱۱۳)، بۆچون هه یه میژووی ئەم بیروباوړه میژووییکی کۆنتره له میژووی ئیسلام، ئەم بیرکردنه وه یه ش ئە گهر بیت و له روانگه یه کی زانستی و میژوویی سهر بکه ین، ده کریت خویندنه وه و لیکدانه وه ی نوێ هه ل بگریت، به و پیه ی خودای خوێ له شوێن ئاماژه بۆ ئەوه ده کات که ئەو ئاینه له نیوان سه ده ی ۱۱-۱۲ زاینی گه شه و نه شونمای کردوه، برواکه شیان خودایه ک به هاوکاری هفت فریشته کاروباره کان جیبه جی ده کات، (نیکیتین، ۱۹۵۸، ۲۰۵)، ههر ئەو به ته نه ا خاوه نی ئەم بۆچوونه نییه، به لکو ژماره یه کی تریش له میژوو نووسان هه مان بروایان هه یه، جه ختیش له وه ده که نه وه بیرۆکه که ی له زۆر کۆنه وه هه بووه، په یوه نديش له گه ل کۆمه لیک بیروباوړانه ی له ناوچه که دا هه بوون هه یه (زه کی به گ، ۱۹۳۱: ۲۸۲؛ ۱۱؛ برونسن، ۱۹۹۹: ۱/ ۶۱-۶۲؛ پیربال، ۲۰۱۱: ۲۸؛ گه وه ره یی، ۲۰۱۶).

له راستیدا هیچ سه رچاوه یه کی ره سه نی میژوویی له سه رده می سه ده که نی ناوه راست باسی گروپیک ئاینی جیاواز له و ناوچه یه ناکهن، هه رچه نه ده به وردی تیشک ده خه نه سه ر میژووی هه مه لایه نه ی ئەم شوێنه وه)، (الدملوجي، ۱۹۴۹: ۲۳۸؛ البلاذري، ۱۹۵۷: ۲۳۴-۲۴۵؛ الدينوري، ۱۹۶۰: ۱۵۴؛ ابن حوقل، ۱۹۶۳: ۱۹۵؛ اليعقوبي، ۱۹۷۰: ۲/ ۴۸۳؛ ابن خياط، ۱۹۸۶: ۷۲۱-۷۲۴)

ئەو ناوچه یه ی ئەو بیرو باوړه ی تیدا بلاو بۆته وه، هه رچه نه ده وه کو باسمانکرد ناوچه یه که زۆر له سه رچاوه ئیسلامیه که نی سه ده که نی ناوه راست ناوی هاتوه، به لام هه رگیز ناوچه یه که نه بووه که له سه ر بنه مای ئاین و بروایه کی کۆن له نیو لاپه ره که نی میژوووه تۆمار کراوه کانیان جیگایان بۆ کردبیتته وه، هه ر ئەوه ش نا، به لکو ئەم ناوچه یه زۆر جار خه واریجه که نی دژبه رانی ناوه ند وه کو مۆلگه دژی ده سه لاتی ناوه ندی به کاریان ئەهینا، به لام ئاماژه یه ک به بوونی هیچ گروپیک ئاینی جیاواز نه کراوه (الأذدي، ۱۹۶۷، ۲۶۷؛ السامرائي، ۱۹۷۰، ۲۱۱)

ئەم بۆچوونه له ده سپیک ناساندنی ئەم ئاینه له روانگه ی مینۆرسکی روونبیتته وه ئاماژه بۆ ئەوه ده کات که ئاینی و بروایه کی کۆنه (مینۆرسیکی، ۱۹۸۳: ۱۱۳) له روانگه ی نیکیتین پی وایه به پیروژکردنی شه یتان ده گه ریتته وه بۆ سه ده ی هه فده ی زاینی، ئەهه رچی ئیزیدییه کانیان گه راندوه تیانوه بۆ سه رده می شیخ عه دی سه ده ی ک/ ۱۲ از (نیکیتین، ۱۹۵۸، ۲۰۶)، سه رچاوه که نی میژووی ئیسلامی زانیاری ورد و گرنگیان له باره ی ده رکه وتنی ئەم ئاینه تیدایه، که تاکو سه ره تای ده رکه وتنیشی. هیچ ئاماژه یه ک بۆ ناوی ئەوان نیه، به لام گۆران له م رنجه کی سۆفیگه ریه ده گه ریتته وه بۆ سه رده می شیخ هه سه نی کوری شیخ عه دی دووه م، که هاو سه رده می رووداوه که نی به دره دین لؤلؤ شیعه ی ده سه لاتنداری شاری موسله، له م باره یه وه ئاماژه هه یه نیکیتین یش پی وایه کۆمه لیک بیروباوړی ئێرانین و تیکه لیک له بیروباوړی ئیسلام و په ره یان پیداه وه ئەم شیویه ی لی به ره هم هاتوه، له سه ره تاوه موسلمانن، به لام نیکیتن ئەوه دووپات ده کاته وه ئەوه تیکه یشتین، ئه ستاس مارییه که پی وایه ئەو باوړه هه بووه له ناو

كوردەكان پێش شیخ عەدیی کۆمەڵیک باورپوون ئاینی بوون نەرەیتەکان جێ بەجێیان کردوون، هیچ کاریگەری و پەرە پێدانیک لەم ئاینە رووینەداوە، پەيوەندی بە ئیسلام وەنیه (نیکیتین، ١٩٥٨، ٢٠٦-٢٠٧) که لە سەر دەمی شیخ حسن شت گەلێکی بێ بنەما دەرکەوتن، که پەیرەوی لێدەکەن و پەرە پێدەدەن و بلاییش دەکەنەو، ئەمەش هەلگرانهوێه که و خۆدزینەوێه له خودی شیخ عەدی، ئەو زیادکراره داهێناروانەش پێچەوانە ی لە گەل شیخ عەدی گەورە (ابن تیمیة، ١٩٨٧: ١/ ٣٠٥؛ الذهبي، ١٩٩٣: ١٤٧/٤٧) نیکیتن هۆی هەلگرانهوێ ئیزیدیەکان و دروستبوونی ئەم ئاینە گیرانهوێ شەیتان بۆ مقامی رابردووی پێی وایە ژمارەیه کی زۆری سۆفیه گەورەکانی جیهانی ئیسلامی لە سەر ئەم پرسە ی که شەیتان نە یوئیستیوه کړنوش بۆ هیچ ئافریزراوه ییک ببات، جگە لە ئافریزەرە که یان که خودایه (نیکیتین، ١٩٥٨: ٢٠٥-٢٠٦)

ئیزیدیەکان ناوی شەیتان پەرستیان ناو دەبردن و ئەوێش رینگای خوش دەکرد بۆ هەموو دەست درێژیەک بە پالنهەری ئاینی که فەزای ئالینگاری که لتووری چەند هینده قورستر دەکرد (ماری، ٢٠١٢: ١٥)، ئەم بیروباورە لەو شوێنانه ی که کورد ژیاوه ئەم باورەیان لەناو دا هەیه له عێراق، تورکیا، سوریا و ئێران رووبەرەوی هەمان ئەو باره بوونەتەو، که کورد وەکو نەتەوێه که توشی بووه، تەنانەت لەم شوێنانه ی ئیزیدیەکان لێ نیشته جێبوون شوێنێکی تایبەت بە پەرستنه کانیا نەبووه، بۆیه له کونجێکی ماله کانیا شوێنی پەرستنه کان دروست دەکەن، (Ammann, 200: 263-270).

له ئەنجامدا ئیزیدیەکان بوونە یه کێک له گرووپه هەله تیگە یشتوه کانی رۆژەه لاتی ناوەر است، که به 'شەیتان پەرستانی کوردستان' یان پروانامۆکان ئەژمار دەرکران، لەناو نەوێ دواییدا هەنگاوێک بەرەو لیکۆلینەوێه کی تەواوتر له خودی ئیزیدیەکانه و هەبووه بۆ گە یاندنی حەقیقەتی خۆیان لەناو واقعی خۆیان ئەوان سەرله نوێ پێناسە ی خۆیان دارێشتوه له سەر ئەو باورە ی ئەوان هەیان بوو، هەموو ئەوانش جەخت له ئالینگاریه کی به هیزی که لتووری له میژووی ئەوان دەخاتەروو (Allison, 2001: 3)

بەرێه که کەوتن و پێکدادانی باورە جیاوازه کان هۆکاریکی ئاینی له پشتمبووه، به تایبەتی ئەو دەقه ئاینیانه ی تیکگیرانیان هەبوو له گەل ئاینه کانی دەوربه ریان (که رملی، ٢٠١٢: ١٠٢)، ئیزیدیەکان دابه زینیان به خووه بینی، ئیزیدیەت هەرگیز نەبووه تە ئاینیکی نیوده و له تی و هەلکەوتە ناسکی خاکیه که ی رینگە ی نەداوه گە شه کردن و فراوانبوون له ئارامیدا. ئەمە ناوچەیه کی نایه کسان بوو که جۆراوجۆری ئایینی و نەتەوێ و... گروپه زمانه وانیه کان شان به شانی یه کتر دەژیا، (Anatolica xxv, 2012 : 147-148).

هەمیشەش باورەکان و هۆکاره کۆمەلانی و ژینگه یی و روشنییریانه ی بونیاتی ده نیت (محمد، ١٩٨٩: ٢٥)، ئەو باورانه ش له لایه نی هزری و سۆزدارییه و به رهه مهاتوون بۆ

المعتقدات الإيزيدية - من منظور شرف خان ومصادر غير الكردية

مامهله كردن له گهڵ لایهه ترسناکه کانی ژیان و ترسه کانی ناو بوونی مرۆف که کۆنترۆل ناکرێن
(Tremmel) W.C. Religion, 1976: 7

باورپه كان له كيشه و پێویستیه کانی مرۆف سه رچاوه ده گرن، مرۆف ئاراسته ده کهن دوا جار
به تێپه ربوونی کات ده بن به ئاین و ئاینزیه ک نه وه له دوا ی نه وه په یه وه ی لیده کهن. Yinger
(JM) 1970: 7

کاتی که باورپیک ده گاته قوناغی روحانیه ت ئیدی په یه وانی ئه م باورپانه و ئه م ئاینانه پایه
روحانیه کانیه تیدا به رجه سه ته ده بیته، به دوا ی خودیکی بالتر و به م شیویه که لتوره
باورپیه کان زیاتر گه شه ده کهن ده بن به سیسته میکی باورپ دامه زراو په نگدانه وه شی له رپورسم و
بۆنه کان و خواردن و سروه ئاینیه کانیه به دیار ده که ویت، ده بیته بنه مایه کی ئه زموونی و
گونجاو و تیکه له به هه ست و سۆز ده بیته، (Yoon, 2009:147؛ SM, 2006: 30)

ته وه ری یه که م: باورپ ئیزدی له نیوان شه رفخان و سه رچاوه ئیسلامیه کان

میژوو خوی راستیه که و راستی میژوویش هه ولدانیکه له باره ی کۆمه لگای مرۆفایه تی، میژوو له
رواله ت ده نگوباسی روژگاری گه ل و ده وله تانه، به لام له ناوه رۆک لیکۆلینه وه و حیکمه تیکی
دیرینه، هۆکاری گرنگی گه یشتن به ناوه ند ئاگییه به ئه زموون و میژووی خه لکانی رابردوو (ئین
خه لدون، ٢٠١٦: ١٧٩/١)، زانیاری زۆر له باره ی میژووی دروست بوون و سه ره له دان و
ده رکه وتی ئیزدی هه یه، ناکۆکی قولیش له نیوان سه رچاوه کانداهیه، سه باره ت به سه رچاوه
ئیسلامیه کان زۆر رایان خسته ته روو، به لام هه موویان کۆکن له سه ره ئه وه ی پێش شیخ عدی
شتیک بوونی نه بووه به ناوی ئاینی جیاواز، ته نانه ت له سه رده می عه دیش به م شیویه نه بووه،
سه باره ت به ره چه له کی باس ده کهن، عدی کورپ مسافری کورپ ئیسماعیلی کورپ موسای
کورپ مه پروانی هه کاری، هاو سه رده می گه وه رپاوانی ئیسلامی وه ک (عبدالقادر گه یلانی) بووه،
که په یوه ندیشیان له نیواندا هه بووه (ابن تعریدی، ٣٧٢/٥)، ره چه له کی بۆ کورد
گه راوه ته وه (المستوفی، ١٩٨٠: ١/١١٤) و پای واش هه یه که ره چه له کیان گه رابیه ته وه بۆ
بنه ماله ی مه پروانی (عدی کورپ موسافری کورپ ئیسماعیلی کورپ مه پروانی کورپ ئه حمه د
کورپ مه پروان) (ابن تیمیه، ١٣٨١: ١١/١٠٣).

به شیکی تری رایه کان پێیان وایه و ره چه لکی (عدی کورپ مسافری) یان گه راندۆته وه سه ر
بنه ماله ی ئومه وپی، که پێیان وایه به هۆی هه بوونی پاشماوه ی مه پروان به ناوی باپیرانیان
به واتای ئه وه دیت که ره چه لکیان ده گه رپیه ته وه سه ر (مه پروان کورپ حه که م) خه لیفه ی
چواره می بنه ماله ی ئومه وپی (ابن التادفی، د. س: ٨٥؛ الدملوجی، ١٩٤٩: ٥٢؛ ابن تیمیه،
١٩٨٧، ١/ ٣٧-٣٨) کۆنترین ئاماژه یه ک بۆ په یروانی لایه نگرانی که گه راندویانه ته وه سه ر که
سایه تیه ک به ناوی (یزیدی کورپ ئه نیسه)، (الشهرستانی، ٢٠٠٧، ١٣٢: ٢)، به لام له
سه رده می زووی ئیسلام هه رگیز له هیچ سه رچاوه یه ک به زه قی بۆ هه بوونی ئاین و په یه وانیکی

جودا ناكهن، به تايبه تي گهريده ئيسلامييه كان له سه ده كاني ناوه راست، ئەم ناوچه يه ش هينده دابراو له كه ناري رووداو ه كان نه بووه، به لكو زوربه ي كات چه ق رووداو و ململاني ميژوويه كان بووه (البلاذري، ١٩٥٧: ٢٣٤-٢٤٥؛ الدينوري، ١٩٦٠: ١٥٤؛ ابن حوقل، ١٩٦٣: ١٩٥؛ الأذدي، ١٩٦٧: ٢٦٧؛ يعقوبي، ١٩٧٠: ٢/٤٨٣؛ ابن خياط، ١٩٨٦: ٢/٧٢١-٧٢٤)

ياقوت الحموي كه نزكي سهرده مي شيخ عهدي كه پيروزيرين پياوي په يره واني ثاني ئيزيديه، ته نانه ناوي لالشيشي هيناوه، ناوي شيخ عهدي به شيخي كوردان هيناوه، به لام ئامازه يه ك بو هه بووني گروپيكي ثاني ناكهت، له باسي شاري سنجاريش ئامازه يه ك بو هه بووني گروپيكي جياواز ناكات، ته نانه ناوي چه نكه سيكي ناوداري ئه و سهرده مه ش به ئه هلي زانست ده بات، مه زه به ي شافعيش وه سفي يه كيليان ده كات (الحموي، ١٩٧٧، ٥/٢٨؛ ١٩٧٧: ٣/٢٦٣)

بيرو بوچووني شهرخان له باره ي ره چه له ك و ره گ و ريشه ونه ژادي بنه ماله ي عدي كوري مسافير هه تا راده يه ك له گهل راي دووم هاوپايه، ره چه له كي عدي كوري مسافيري گه راندوتوه سهر بنه ماله ي پاشايانه ي مهرواني پي وايه شيخ عدي له م خانه دانه ي كورد هه لكه وتوو، ده ليت: (شيخ عدي كوري مسافيرن؛ كه ئه و يش سهر به پاشا كاني زنجيره ي مهرواني بووه) (شهرخان، ٢٠٠٦: ٢٣)، ئه و ناوچه يه ي ته ريقه تي سو فيگه ري شيخ عدي تيدا ده ركه وتوو، ناوچه يه ك بووه ناوچه ي گه رمي رووداو ه كان زور جار چه ق رووداو و پيشهاته كان بووه، لاي شهره فخان و لاي سهرچاو ه كاني تري ئيسلامي شته ك نيه به ناوي باورپيكي له عدي كو نتر له م ناوچه يه، چونكه ئه و ناوچه يه ي ئه و بيرو باورپي تيدا بلا بو توه، هه رچه نده وه كو باسما نكرد ناوچه يه كه زور له سهرچاو ه ئيسلامييه كاني سه ده كاني ناوه راست ناوي هاتوو، به لام هه رگيز ناوچه يه ك نه بووه كه له سهر بنه ماي ثاني و بروايه كي كو ن له نيو لاپه ره كاني ميژوو ه تو مار كراوه كانيان جيگيان بو كرديته وه، هه ر ئه وه ش نا، به لكو ئەم ناوچه يه زور جار خه واريجه كاني دژبه راني ناوه ند وه كو مو لگه دژي ده سه لاتي ناوه ندي به كاريان ده هينا، به لام ئامازه يه ك به بووني هيچ گروپيكي ثاني جياواز نه كراوه (الأذدي، ١٩٦٧: ٢٦٧؛ السامرائي، ١٩٧٠: ٢١١؛ شهر فخان، ٢٠٠٦: ٢٣).

ئه گه ر سهرنج بده ينه سهرچاو ه يه كي ميژووي هاو سهرده مي رووداوي ئەم قوناغه، ئامازه بو گروپيكي ثاني جياواز ناكريت، له سهر بنه ماي جياوازي ثاني سهرده ري و هه لس و كه وتيان له گهل نه كراوه، به لكو ئه وه ي ئامازه ي بو ده كريت داواي يارمه تي و هاو كاريان ليده كريت نه وه ك داواي (جزيه)، به گو تيره ي بنه ما شه رعيه كاني ئيسلام، ئه وه ش سه ليمي نه ري ئه و راستيانه يه وه كو ابن الفوطي، له باسي رووداو ه كاني سالي (٦٥٢ ك / ١٢٥٤ ز) ئامازه ي بو كر دووه كه به دردين لو لوي سهرداري موسل ئاريشه ي زوري بو شيخ حسن و هاو پيكي و موريده كاني (شيخ عادي بن مسافر)، بو درووست كر دوون و ته نكي پي هه لچنيون، جه نكي له گهل كر دوون و داواي هاو كاري لي كر دوون، زور به دژواي مامه له ي له گهل كر دوون، داواي ئه و يارمه تيه شي داوا كاري زور بوون له نه وه كاني شيخ عادي، بو يه به هيز سهرده ري له گهل كر دوون و هيزي

المعتقدات الإيزيدية - من منظور شرف خان ومصادر غير الكردية

نارده سهریان و زۆر به بههیزی مامهلهی له گهڵ کردوون و ژمارهیهکی زۆر لێ کوشتن، کوشت و کوشتاره که نهونده زۆر بوو له کوشتارگه دهچوو، کورده عهدهویه کان زۆر به خرابی شکان و ژمارهیهکی زۆر به دیل گیران و ژمارهیهکی زۆریش له سه رکرده کانیان به دهروازهی شاری موسل ههلواسران، زانیان به مهزارگهی شیخ عهدهیش گه یاند، به لām هیچ ئاماژهیهک بۆ هه بوونی بیروباوریکی جیاوازی ئاین نه کراوه (الصفدي، ٢٠٠٠: ٦٣/١٢؛ ابن الفوطي، ٢٠٠٢: ٢٠٩).

ئهم کوشت و کوشتاره ی به درالدين لؤلؤ، پارچه پارچه کردنی شیخه که یان و ههلواسینی له دهروازهی موسل و سوتاندنی هیسک و پروسی شیخ عدی کوری مسافری، کاریگهری زۆر به قولی له سه ر ژیان و بیردکردنه وه و تیروانین و دونیابینیان دروست بوو، گۆشه گیر بالی به سه ردا کیشاون (الغسانی، ١٩٧٥: ٦٠١)، به گوێره ی ئهم رووداوانه و ئهو به لگانه بیته، ئه گه ره له وته ی شهرفخان ورد بینه وه، تیده گهین و مه به سته شهرفخان به روونی ده رده که ویت، که و اباوهری ئیزدییه کان هه لبه ستراوه هاتوته نیو ئهم باوهری لایه نگرانی شیخ عادی به تایبه ته ی دوای نه مانی باوهری شیخ عدی (شهرفخان، ٢٠٠٦: ٢٣)

که سانی گه ریده و شوئیزانی ئیسلامی زانیاری وردیان له سه ر ناوچه که تۆما کردووه که زۆر نزیک و هاو قۆناغی شیخ عادی یان نزیک قۆناغه که بوون، ته نانه ته ناوی لالشیشی. هیناوه، ناوی شیخ عه دی به شیخی کوردان هیناوه، به لām ئاماژهیهک بۆ هه بوونی گروپێکی ئایینی ناکات، له باسی شاری سنجاریش ئاماژهیهک بۆ هه بوونی گروپێکی جیاواز ناکات، ته نانه ته ناوی چه ند که سیکی ناوداری ئهو سه رده مه ش به ئه هلی زانسته ده بات، مه زه به ی شافعیش وه سفی یه کیکیان ده کات (الحموي، ١٩٧٧: ٣/٢٦٣، ٢٨/٥).

سه رچاوه ئیسلامیه کان له سه رده می شیخ عادی کوری مسافری ته نانه ته (شیخ ابو به رکاتی) برازی شیخ عه دی جینشینی له سه ر چاو ئیسلامیه کان به پیاوێکی زۆر په یوه ست و له خواترس باسکراوه (التادفي، د.ت: ١١٩).

شیخ عه دی دووه میش که کوری شیخ به ره کات بوو، به یه کی که له پیاوچاک و سو فیه کانی سه رده می خو ی ناوی هاتووه، (التادفي، د.ت: ١١٩) له سه رده می شیخ حه سن شت گه لیکی بی بنه ما ده رکه وتن، که په ی ره ی لیده که ن و په ره ی پی ده دن و بلاویش ده که نه وه، ئه مه ش هه لگه رانه وه یه که و خو دزینه وه یه له خودی شیخ عه دی، ئهو زیاده کراوه داهیناروا نه ش پیچه وانه ی له گه ل شیخ عه دی گه وه (ابن تیمیة، د.ت، ٣٠٥/١؛ الذهبي، ١٩٩٣: ٢٤٧/٤٧) و شه ره فخانیش پی وایه گۆرنکاری له هزر و باوهری لایه نگیری عه ده ویه کانی رویداوه، به لām ئهو تیروانینه ی شه ره فخان هیه ته تاراده یه کی زۆر له سه رچاوه ئیسلامیه کان جیاوازه، چونکه سه رچاوه ئیسلامیه کان بانگه شه ی گۆران له هزریان له سه رده می شیخ حه سن ده که ن، به لām شه ره فخان پی وایه ئیزدییه کان لایان وایه شیخ عادی هه موو په رسته شه ئاینیه کانی له

ئەستۆ گرتوو، واتا ئەو بۆتە ھەلگری باری تاوان و ئەركە ئاینیەکانیان، ئەم تێروانییە تارادیەکی زۆر لەو بیروباوری پەڕەوانی ئەمە سەرچاوەیان گرتوو (شەرەفخان، ۲۰۰۶: ۲۳)

لایەنگری زۆریان لەدەرووی خۆیان کۆ کردو، کۆمەلێک زیادەیان زیاد کرد، بەکەم کردنەوێ ئەو ئەركانە لە ئیسلام لەسەریان دانراو، ژمارەییەکی زۆری دەورووبەری موسڵ چونە سەرم ئەم باوڕە (العزاوي، ۱۹۳۵: ۸۱، ۸۳)، سەرچاوە ئیسلامیەکان جەخت لەو دیکەنەوێ کە شیخ عەدی کەسێکی زاهید بوو، لەماوەیەکی کورتدا خەلکی زۆری لەدەورە کۆبۆتەو، مریدی زۆری بۆ پەیدا بوون، مۆریدکانشی- بەزۆری کوردبوون، خۆشی سەرچاوەی لەخواترسان و تەقوا و زوھد بوو، بەشیخی کوردان ناسراو بوو، شەرەفخانیش ئەم قسەییە پشت راست دەکاتەو کە ژمارەییەکی زۆر ھۆزی بونەتە مۆریدی شیخ عەدی، بۆ خوێندن سەردانی شام و بەغدیان کردو (ابن خلکان، ۱۹۷۷، ۳/ ۳۵۴؛ الحموي، ۱۹۷۷: ۵/ ۲۸؛ الذهبي، ۱۴۱۳: ۲۰/ ۳۴۲؛ شەرەفخان، ۲۰۰۶: ۲۳)

سائی لەدایک بوونی شیخ عەدی روون نیە، بەلام ئاماژە بەو کریتی کە زیاد لە نەو د سالی ژیاو لە سائی (۵۵۷ ک / ۱۱۶۲ ز)، کۆچی دوای کردو، لە لاش بەخاک ئەسپەردە کراو (ابن خلکان، ۱۹۷۷: ۳/ ۳۵۴)، شیخ عەدی ماوەی چوار سالی لەگەڵ کۆمەلێک لە پیاوانی زانستخواز و تەسەوف لە لای (شیخ عبدالقادر گەیلان) لەبغداد دەمیڤیتەو (التادفي، د. ت: ۸۵)

دواتریش، ھەموو لایەنی زانستە شەریعیەکان لەبەرگێکی تەسەوفا ھەولێ جێبەجێکردنی دەبێت، ھەرگیز لە ڕێگایە کە دەرنەچوو، ڕێگای بانگخوازی و بلاوکردنەوێ پەيامی ئیسلام لەسەر مەزھەبی شافعی (ابن تیمیہ، د. ت: ۱/ ۲۸۰؛ الدملوجي، ۱۹۴۹: ۵۷)، ژمارەییەکی زۆری قوتابیش ھەبوون کە سەر لەسەر دەستی ئەم پیاو پێگەبشتون (التادفي، د. ت: ۸۵-۸۶)، فەریزەیی حەجی بەجێھێناو و سەردانی شامی کردو و حەزی گەڕانی ھەبوو، لە بغداد و موسڵ ماوەیەکی ژیاو (التادفي، د. س: ۸۹؛ الذهبي، ۱۳۶۴: ۲/ ۵۲)، زانا و پیاوچاکی سەردەمی خۆیەتی لەناو ئومەتی ئیسلام (الحسيني، ۱۹۵۴: ۱/ ۱۳۶)، کاتیک شیخ عبدالقادر گەیلانی داوای ئامۆژگاری لێدەکات، ئەویش ئامۆژگاری کردو بە پابەندبوون بە دەست گرتن بە پەرتووکی خودا و فارماشتەکانی پیغمبەر (د. خ) (خياط، ۱۹۶۶: ۹۲-۹۳)، شەرەفخانیش پێشوتر پانتایی و کاریگەری ئەم باوڕە روونکردووە کە ئیزیدیەکان

ھەندیک ھۆز و تیرە کورد - کەوا کەوتونە ئالی مووسڵ و شامەو- وەک: داسنی خاڵتی و پەسیان و بڕیکیش لە محمودی و دونبولیەکان یەزیدین، لە دەستە و بەستەیی شیخ عەدی کۆری مسافیرن، ئەم پانتایە زۆر فراوان بوو لەناو کورد، بەلام پشت راستی شتیک دەکاتەو کە ئەویش ئەوێ خەلکە کە لەبەر سادەیی و نەزانینیان وەک پەڕە و کاریکی ئەم ڕێگەیی بوون، نموونەیی سادەشی لەو ھۆزانەیی ھیناوەتەو کە ئیزدی بوون و بونەتە موسلمان، بەتایبەت

المعتقدات الإيزيدية - من منظور شرف خان ومصادر غير الكردية

دونبه‌لێه‌كان كه ته‌واوی عه‌شیره‌ته‌كه‌یان ئێزیدی بوون، دواتر بوونه ئیسلام و سونه مه‌زه‌هب، ته‌نانه‌ت له‌كاتی وتاری هه‌ینیش ئه‌ندامانی هۆزی دوونبه‌لی وه‌ك كه‌سانی ساده‌ی وێناکردون، كه‌ ئه‌سله‌ن جیاوازی میرانی خۆیان و ناوی ئیمامی شیعه‌کانیان نه‌کردوو، له‌ قسه‌ی شه‌ره‌فخان به‌روونی ئه‌وه‌ دیار ده‌بێت، كه‌ خه‌لك ر‌ه‌ش و رووت و نه‌زان و نا هۆشیار له‌ گه‌ل گۆرانی ئاینی شیخ ئاین یان گۆری و له‌ گه‌ل گۆرپینی ئاین ئاغا ئاین یان گۆریوه، واتا له‌سه‌ر ئاینی پێشه‌واکانیان بوون (شه‌ره‌فخان، ٢٠٠٦: ٢٣، ٣٩٦، ٣٩٧، ٣٩٩).

ته‌وه‌ری دووهم: تێروانی جیاوازی شه‌ره‌فخان سه‌رچاوه‌ بیانییه‌كان بۆ باوری ئێزیدی

بیروبۆچون بۆ ئاینی ئێزیدی له‌نیوان سه‌رچاوه‌ و گه‌ریده‌ کوردناسه‌كان نوێیه‌، ناچیته‌ ناو ئه‌ به‌لگانه‌ی ئیمه‌ ئاماژه‌مان پێیدا، شیکردنه‌وه‌یان ده‌رباری ئه‌م بابته‌ جیگه‌ی تێرمان و بایه‌خه‌، زۆریش جیاوازه‌ له‌بیروبۆچونی میژوو نووس شه‌ره‌فخان، لای به‌شیکی زۆر له‌و سه‌رچاوه‌ و گه‌ریدانه‌، به‌شیکی زۆر ئه‌م بۆچونانه‌ له‌ نه‌بوونی زانیاری و ئاگادار نه‌بوون له‌باره‌ی میژووی ئه‌م بیروبواره‌یه‌وه‌، به‌ بروای ئه‌وان، ئه‌م ئاینه‌ هێنده‌ به‌ کۆن و رۆچوون له‌نیو میژوو لیکدانه‌وه‌ی بۆ ده‌کریت، به‌جۆریک كه‌ میژووی کورد له‌م بنه‌چه‌یه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتبێت، واتا کورد و ئه‌م ئاینه‌ هاوه‌به‌بوون، کاتیک دیننه‌ سه‌ر باسی په‌یوه‌ندی کورد و ئێزیدییه‌كان، ئه‌وان به‌به‌شیکی جیاواز باسیان ناکه‌ن، به‌لکو به‌ سه‌رسامیه‌وه‌ له‌باره‌ی هه‌بوونی په‌رتووکی دینی کورده‌كان گه‌نه‌گه‌شه‌ ده‌کهن، له‌روانه‌گه‌یه‌کی کوردیانه‌ و بیروبواره‌ی کوردیانه‌ له‌مه‌ر پرسه‌كه‌ شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م بابته‌ ده‌کهن و له‌ گه‌ل کۆمه‌لگای کوردی ئاوێته‌ی میژوویان بۆ ده‌هه‌ینه‌وه‌، چونکه‌ میژووی ئاین و بیروبواره‌یه‌، بیروبواره‌ی کوردیانه‌ی به‌ر له‌هاتی ئیسلام بۆ ناوچه‌كه‌ لیکدانه‌وه‌، له‌پاستیدا مینۆرسکی به‌وردی ناوه‌رۆکی په‌رتووکه‌کانیان شینه‌کردۆته‌وه‌ و زانیاری زۆر سنورداری ئاماژه‌ پێکراوه‌ له‌باره‌ هه‌ردوو په‌رتوکه‌ (نیکیتین، ١٩٥٨: ٢٠٦-٢٠٧؛ مینۆرسکی، ١٩٨٣: ١١٣، ١١٥، ١١٧؛ شه‌ره‌ف خان، ٢٠٠٦: ٢٣)

میژووی ئێزیدی، ده‌رخه‌ری هه‌موو ئه‌و ئالێنگه‌ری و ململانیانه‌یه‌ كه‌ له‌ گه‌ل هێزه‌کانی ده‌وربه‌ریان له‌ململانی دابوون له‌پێناو مانه‌وه‌، هه‌میشه‌ له‌لایه‌ن ده‌وربه‌ریان جیگه‌ی چاو تێبیری دوژمن کارانه‌بوون به‌هۆی بیروبواره‌ی میژوویان (مه‌یجه‌ر سۆن، ئی.بی.سۆن، ٢٠١٨: ١١٨).

په‌رتوکی پیروزی ئه‌م ئاینه‌ (جیلوه‌) باسی سیفه‌ته‌کانی خودا له‌ ده‌سه‌لات، ره‌وشت عیلمی غه‌ یب، له‌ گه‌ل به‌ئینه‌کانی خودا (ئێزدان) بۆپاداشتی چاکه‌ و خراپه‌ ده‌کات. (مه‌سحه‌فا ر‌ه‌ش) یش باس له‌دروستبوونی سروشت ئاده‌م و حه‌وا و هاتنه‌ خواره‌وه‌ی (مه‌لک تاوس) ده‌کات، به‌پێی بیرو و باوه‌ری ئیزیدی (مه‌لک تاوس) ئه‌و فریشته‌یه‌كه‌ مرقۆفی فیری ژیان کردوو، هۆکاری خه‌لق بوونی مرقۆف ئیزیدییه‌ له‌ تۆی ئاده‌م به‌ته‌نها جیاواز له‌ مرقۆفه‌کانی تر که‌ به‌ری ئاده‌م حه‌وان (تاوس مه‌له‌ک) ئه‌و تاکه‌ فریشتیه‌کیش (کرنوشی) بۆ ئاده‌م نه‌بردوو، چونکه‌ خودا (٤٠) هه‌زار ساڵ به‌ر له‌دروست بوونی ئاده‌م پێی فهرموو بوون جگه‌ له‌ خودایه‌تی خودا کرنوش و به‌ندایه‌تی

هیچ که سیکی تر نه کهن، هه موو فریشته کان به هه ر حهفت فریشته که شه وه ئه م به لینه یان به خودا دابوو، به لام کاته ک (خودی) داوای کړنوشی کرد بو ئاده م، هه موویان کړنوشیان برد، جگه له مه لک تاوس، ئه وهش وای کرد (خودی) ئه وبکاته مه لیک هه موو فریشته کان، (لالهش) بو به یه که م شوینی ده سترکردن به ئافراندن، هه ر له ویش خۆل بو ئافرانی ئاده م هینراو له (کانیا سپی) کرایه قور، ئاده م ئافرا و له تو ی ئاده م گه لی ئیزدی په یدا بوو، له ئاده م و حه واش مرۆفه کانی تر په یدا بوون (عبدالله، ٢٠٠٦: ٩٠-٩١-٩٢-٩٣؛ ئه نستان، ٢٠١٢: ٧٧، ٧٨).

شه ره فخان ئامازه به هه بوونی هه یچ په رتوکیک ناکات که له لایه ن شیخ عه دی و جینشینه کانی نوسرابیت، به لکو پی وایه ژماره یه کی زۆرن خیلی گه ورهش هه مان بر وایان هه یه که ژماره یان حه وت خیلی کورد هه ن که زۆربه یان ئیزدین، ئه مانه بر وایان به و هیله هه یه که شیخ عه دی دایه پناوه، ئه مانه واجبی ئاینی خو یان جیه جی ده که ن و نوێژ و رۆژوو ده گرن، دوای زیندوو بوونه وهش ده چن بو به هه شت، به پی ئه وهی سزا له لایه ن خودا وه وهر بگرن (شه ره فخان، ٢٠٠٦: ٢٣).

سه بارهت به نویسنی په رتوکه کان رای جیاواز هه یه، هه ندیک بو چون هه یه پپیان وایه شیخ عه دی له ده ور به ری (١٠٧٥-١١٦٠ ز) نوسیبیتی، که ئه مه هه مان بو چون نویسنی منیورسکیشه (پیرال، ٢٠١١: ٢٠)، به لام به لیکدانه وهی زمانه وانی بو ووشه کانی نویسنی هه ردووک په رتووکه که ئه وه یان ده رکه وتوو به زمانی گشتی سه رده می سه ده ی حه فده و هه ژده ی زاینی نوسراوه (العزاوی، ١٩٣٥: ١٩٢).

ته نانه ت جیلوه و مه سحه فا رهش له یه ک سه رده م نه نوسراون، هه ردووکیش یه ک نوسه ره خانیان نیه (ئه نستانس، ٢٠١٢: ٥٠) ئه مه مش و مریکی به رده وامه، چونکه له نا خودی ئیزدییه کانیش بر وایان وایه که شیخ عه دی کوری مسافر نووسه ری هه ردوو په رتووکه که یه و له لایه ن ئه و بو مریده کانی جیه پلراوه، ته نانه ت ئه وانیش کوک نین، رای تریش هه یه که شیخ عه دی نه نووسیوه، له لایه ن پیاوێکی گه وره ی ئیزدییه کان نوسراوه، به لام په رتووکی جیلوه له لاین شیخ حه سن نوسراوه، (سمو، ٢٠٠١: ٨٠-٨١).

له راستیدا هه یچ سه رچاوه یه کی سه لمینراو نیه، ته نانه ت له په رتووکی جیلوهش ئامازه یه ک نیه که نوسه ره که ی کییه، رای جیاوز له باره ی سه رده م و نویسنی ئه م په رتووکه هه یه (العزاوی، ١٩٣٥: ١٩٢؛ الدملوجی، ١٩٤٩: ١٤؛ عبدالله، ٢٠٠٦: ٣٥)، ئه وان پپیان وایه له سه رده می ئیبراهیم خه لیل ئه وانیش پاشا و پیغه مبه ریکیان هه بووه و ناوی مه لیک سالمه، په رتوکه که شیان به ناوی په رتووکی پیروژ ئیزدیان (موژده ی رۆژ)، (مزگینی رۆژ)، له سه رده می هاتنی مه لیک سالم واتا ١٥٠٠ سال به رله زایین هه بوو، که خواد که رامهت و هیزی داوه ته مه لیک سالم وه ک ده رویشکی له خودا ترس و له سه ر شیوازی (مه لیک تاوس) هاتوو ته سه ر دنیا بو راگه یاندنی ئاینی ئیزدی له ناو نه ته وهی کورد دا، بیروباوه ری ئه م ئاینه به زمانی

المعتقدات الإيزيدية - من منظور شرف خان ومصادر غير الكردية

كوردی بلاو کراوه ته وه و دواتر ناوی گۆراوه بۆ (مهسحه فا رهش) (گه وه ره پ، ٢٠١٦: ٣٣)، نیکتینیش جهخت له وه دکاته وه که ئاینیکی کوردییه و زۆرینه کوردیش له سهر ئهم باوره بوویه، دواتریش هوێ هه لگه رانه وهی شیخ عه دی له ئاینی ئیسلام له سهر پرسی ئافرانندی خیر و شه ر، واتا له روانگهی شیخ عه دی سه رچاوه ی ئهم پرسه کوردیک داهینه رییه تی، به لام ئهم کوردناسه سه رچاوه ی ئهم باسه ی ئاماژه بۆ نه کردووه (نیکیتین، ١٩٥٨: ٢٠٣-٢٠٤)

ئهو یه زیدیانه ی لایان وایه ئهو شیخ عه دی (ئادی) یه ی - که له گه لی لالش نیژراوه - ئهرکی نوێژ و رۆژووی یه زیدییه کانی گرتۆته ئه ستۆی خوێ و دهسته بهر بووه رۆژی هه ستانه وه ی ئهو دنیا به بی چهند و چوون و پرسیار و باس و خواس، بیانباته به هه شت. یه زیدییه کان له مه لا روائهت بینه کانی موسلمانان زۆر دردۆنگن و رکیان لایان ده بیته وه (شه ره فخان، ٢٠٠٦: ٢٣)، به لام له راستیدا گۆران له سه رده می شیخ حسن له باورپان رووده دات، شیخ حه سن کوری شیخ ئاد کوری شیخ به رکات به رازی شیخ عه دی یه که م، یه که م که س بوو له گه ل جیهانی ده ره وه که وته ململانی و کێبرکی، بۆیه له لایه ن به دره دین لوه لوه ی والی موصل له سیداره درا، دواتر هه ستی به مه ترسی کردبوو له لایه ن شوێن که وتوانی بۆیه ده ستی کرد به له سیداره دانی ٢٠٠ که س له شوێن که وتوانی و پاشان فه رمانی سوتاندنی ئیسک و پروسکی شیخ ئادی ده رکرد. (Eszter Spät, 2009: 46)

وه رگرتنی ئهم بیروباوه ر و بلاو بوونه وه ی له م ناوچه یه په یوه ندیه کی گه وه ی به باردۆخی کورده کان هه بووه که وایکردوه ئهم بیروباوه زیاتر په ره ی سه ندوه به پێ کات و قوئاغه کان (نیکیتین، ٢٠٠٧: ٣٧٧؛ پۆل پێدریزی. ٢٠١٣: ٧٣) لایه کی دی ئهم دابران و نه بوونی نه خوێنده واری و که می تیکه لاویان له گه ل دراوسێکانی ده ور به ریاندا ئهرکی پاراستن و مانه وه ی ئه وان له ئه ستۆی خێزان و کۆرو مجلسه کانیا ن بوو، میژووی کۆمه لگا و ئه ده ب و حیکمه ت و ده قی ئایینی خوێان بۆ نه وه کانیا ن ده گواسته وه، به شیوه ی زاره کی ئهم گێرانه وانه ش زۆر به خرابی کاریگه ریا ن جێهێشت، گۆرانکاری هیواش دروستبوون. په یوه ندیه کی ئینتیمی له نیوان فۆرم و شیوازه قسه کراوه کانی گواسته نه وه ی ئهم ماده زاره کییه و ناوه رۆکه کهیدا هه یه. که ئهم کۆمه لگایه که زۆر جار له لایه ن که سانی ده ره وه وه سفی ده کریت، له رینگه ی میژوو نه ریتی زاره کییه وه باس له بابته کانی سه ره کی شه ر و خو شه ویستی و مردن ده کات، که تاکه فۆرمی ئه ده بیاته که له به رده ستی هه موو کۆمه لگادایه. ئهم نه ریتانه په یوه ندیه کی به هێزی به تێروانی ئیزیدییه کانه وه هه بوو بۆ پاراستن و هێشتنه وه ی ناسنامه ی خوێان چونکه ئه وان رووبه رووی میژووی قورس بونه ته وه له لایه ئه وانه ی ده ور به ریا ن، (Christine Allison 2001: 4)

ململانی به رده وای مه زه به ی نیوان سونه و شیعه سه رکه وتنی سونه له سوریا و مصر- ویست هه بووه خاکی کوردان ناوه ندیکی تایبه ت به خوێان بی دوور له ململانی، گه رانزده نه وه ی (شه یتان بۆبایه ی سه ره کی خوێ) (نیکیتین، ١٩٥٨: ٢٠٥) هه بووه که مینۆروسیکی له باره ی شوێنی ژیا ن و

جوگرافیای ئیزیدییه کهن پێ وایه له عێراق و تورکیا و قهفقاس هه نه بێ ئاگا لهوهی زیادژمارهکی زۆر له ئهفرین و له کوردستانی خورئاواش هه ن.

له چه ند گونیدیکی (خوێ) و (ماکو) ژیاون (مینۆرسکی، ۱۹۸۳: ۱۱۹؛ ئۆپهنگین، ۲۰۰۷: ۲۹-۳۰) نیکیتین ئاماژه بوو ئه وه ده کات که بیروبوار و بیروکه کانی ئه م ئاینه کوردیه هاوسهنگن له گه ل هۆشمه ندی مرقو قی کورد و پیکهاته ی کو مه لایه تی هاوسهنگی خیل و هه ریه کیان رپووی ئه وه ی دی رپوون ده کاته وه و شروقه ی دوکات (نیکیتین، ۲۰۰۷: ۳۷۸)، بیرکردنه وه ی ئه م کوردناسه ئه کریت به هۆی ئه وه ژینگه ی خپله که وه بیت که له ناو کورد هه بووه پێ وابوو ئاینه که ش له ئاست هۆش بیر خه له که یه گونجانیکی هاوسهنگی مسوگر کردوو، مینۆرسکی له بای شیخ عه دی وه کو پاویکی ئاینی که ئاینی ئه وانی پاراستوو به سکردوو هه یچ ئاماژه ی رپوونی له م باره یه وه به ده سه ته وه نه داوه، خودی شیخ عه دی کورپی مسافری به نوسه ری به رتووکی (جیلوه) داناوه (مینۆرسکی، ۱۹۸۳: ۱۱۷)

ئه مه له لای نیکیتینیش شتیکی باورپیکراوه که شیخ عادی کورپی مسافر بینیا دانه ری بیروبواری ئیزیدییه له نیوان سالانی ۱۰۷۳-۱۰۷۸ ز له سوریا له دایک بووه، به شتیکی ته مه نی له به غدا له لای (شیخ عبدالقادر گه یلانی) بووه، ماوه یه کیش له ناوچه کانی هه کاری ژیاوه، (نیکیتین، ۱۹۵۸: ۲۰۴)

نکیتین پێ وایه ئه وه خودی شیخ عادی کورپی مسافیره که ئه م باوره ئاینیه ی گه شه پێداوه ره دی شه ی تان له هاوکیشه ی نه فرت هیناوه ته ناو ئه وه هاوکیشه ی که تاکه فریشه تی ناو هه ر حه فت فریشه ته که یه که کرپوشی بو (ئاده م) نه بردوو به م هۆیه وه نازناوی مه لیک تاوسی پێ ده به خشریت (نیکیتین، ۲۰۰۷: ۳۷۵-۳۷۶) مینۆروسکی ئاگاداری سه رچاوه ئیسلامیه کانیش بووه، ده لیت (له هه موو شتیکی خو شتر ئه وه یه میژوو نوسه موسلمانانه کان ئه م پیاوه میژوو یه یه له سه ده ی دوازه هه می زاینی دا ژیاوه به موسلماننیک ریک و پیک و چاک دانه نی وای دانانین که له سه ر ئاینیکی تر یاخود باورپیک تریبووه) (مینۆرسکی، ۱۹۸۳: ۱۱۷).

وه ک ئاماژه مان پێدا شه ره فخان ته نانه ت به وردی کو ی هۆزه کان ناوچه ی نیشه جیبوون به شیکشیان هۆکاری موسلمان بونه وه شیان ئا شکراده کات و جه ختیش له وه ده کاته وه که ئه وان موردیده کانی شیخ عه دی نه وه ک هه بووینی ئاینیکی کو ن و هه بوونی په یروکاری کو ن له ناوچه که (شه ره فخان، ۲۰۰۶: ۲۳) له گه ل دووربه ریشیان نا کوک بون، (ISYA JOSEPH, 1919: 206)

چونکه به شیک باوریان زۆر تونده، به نموونه له روانگه ی ئیمه وه پرسیکی پشتگیری نه کراوه، ئاین: کاتیک موسلمانان له به یانیان ده ست به نوێزه کانیا ن ده که ن، ده لێن- خودا به مانپاریزیت! - " په نا ده به م بو: خودا و هتد."

المعتقدات الإيزيدية - من منظور شرف خان ومصادر غير الكردية

ئەگەر هەر یەکیەک لە ئیمە ئەمە ی بیست، دەبێت ئەو پیاو بەکوژیەت کە نوێژ دەکات و... خۆی؛ ئەگەر نەیکات (ئەو ی نە کات) دەبێتە کافر (FURLANI, 1940: 63)

هەر ئەو خالە یە کە شەرەفخان ئاماژە ی بۆ دەکات، لەچەند شوێنیەک کە ئەوان ناکوکیان لەگەڵ مەلایان موسلمانان هە یە (شەرەفخان، ۲۰۰۶: ۲۳-۲۸۱-۲۸۲-۳۹۰-۳۹۱)، شەنگال کە ئەوکات ئیزیدی نشین بوو، لەناوچوو، ئەمەش لە دوا ی دەستدریژی مەغۆلەکاندا، کە بە کوردە عەدەویەکان پێناسە دەکران، زەین ئەلەدین میری عەدەویەکان نەیتوانی بیر لە بەدەستەینانی جێنشینی باوکی بکاتەو، بۆ یە بریاریدا و پێی باش بوو بجێتە سوریا، دەسەلاتە کە ی بۆ فاخری مامی بەجێهێشت، کە لەگەڵ مەغۆلەکان لە پە یوهندییەکی تەواودا بوو، هاوسەرگیری لەگەڵ مەغۆل کردبوو. (یسکو، ۲۰۰۷: ۱۱۳)

ئیزیدیەت لە نیوان سەدە ی ۷-۹ ک / ۱۳ - ۱۵ ز دا، لە ژینگە ی خێلەکی کوردیدا فراوانتر بوو و بوو بە ئایینی فەرمی میرنشینی نیمچە سەر بەخۆی کورد لە جەزیرە، لە ماوە ی سەدە ی ۸ ک / ۱۴ ز، دا تا دەگاتە رۆژە لاتێ سلیمانی و تا رۆژئاوای ئەنقاریە (عەنتاب) و تا باکور تا خوی. ناوچە ی نیوان دیار بە کر و سیرت سەر بە ئیزیدیەکان بوو: شنگال و ناوچەکانی باکووری موسڵ نیشتمانی سەرەکیان بوون. سەدە ی ۸ ک / ۱۴ ز سەر دەمی زێڕینی ئیزیدیەت بوو، کاتیەک پەری سەند و فراوان بوو، بەلام ئەم فراوانبوونە خێرایە دراوسی موسلمانەکانیان تیکدا و ئیزیدیەت دەستی بە پاشەکشە کرد، لە سەرەتای سەدە ی پازدە ی زاینیەو تەوشی ستەم و کۆمەڵکوژی بوون . (VARIA ANATOLICA XXV, 2012: 147-148)

کۆمەڵکوژیە گەورە یە ییان لەلایەن کوردەکانش توشەتوون کە مەرامی سیاسی هێژەکانی سەر دەستی دەوریەری لە پشتوو کە بونتهو ی زەبری کوشندە ی بۆ ئیزیدیەکان (Austin H. Layard, 2012: 68)

شەرەفخان ئاماژە بەهۆکاریەک لە هۆکارەکان دەکات کە ئیزیدیەکان دژی بیروباوری ئاشکرای موسلمانان بوون (شەرەفخان، ۲۰۰۶: ۳۹۱)، لە سەدە ی حەفدەهەمی زاینیەو مێژووی ئیزیدیەکان جگە لە تالان و کۆمەڵکوژی هێچی تر نەبوو، چونکە ئەوان بە شەیتان پەرست ناسراو بوون، زۆر هەستیار بوون بەرامبەر هەموو سووکیەتیە ک کە کارەساتی دەنایەو (تۆما بوا، ۲۰۱۱: ۱۱۷) ئەو هەش بەهۆی بیر و باوهری ئایینی خۆیانەو بوو کە بیروباوریکی توند و زۆر جیاوازیو (کەرملی، ئەنستاس ماری، ۲۰۱۲: ۱۰۴؛ مەیحەر سۆن، ئی.بی. سۆن، ۲۰۱۸: ۱۱۸).

ئه نجام

له ئه نجامی به دوا داچوونمان له سهر باوه ری ئیزدی و ئاینیان له روانگهی شهره فخان و سهرچاوه نا کوردیه کان، له چوارچیوهی توژیینه وهیه کی ئه کادیمی و زانستی پشت به ستوو به سهرچاوهی نا ئیسلامی، ده توانین بئین گه یشتین بهم چه ند ئه نجامه

یه کهم: میژوونوسانی ئیسلام و گهریده و جوگرافی ناسه کانیش، شتیکیان باس نه کردوو که ئاینیک هه بووبیت بهم ناوه باوریکی کوئی ناوچه که بییت.

دووهم: شهره فخان هاو رای زوړیک له سهرچاوه کانه و ئیزیدیه کان به موریدی شیخ عدیان ده زانی، به لام وازیان له نوژی و رۆژی هیناوه وه ک ئاینزایه ک ده رکه وتوون.

سئ یه: باوری ئیزدی هه لگری دۆخ و ژینگه ی ژیانانه

چوارهم: به شیکی کورد ناسه کان رۆلیان هه بووه له پته ووکردنی بنه مای ئه م باوره و دروستکردنی میژوو بۆیان.

پینجه م: کاریگه ری هه بوونی ناسیونالیزم میژوو نووسی کوردی زوړ به هه له بردوون و بونه ته شوین که وته ی ئه م باوره.

سهرچاوه ره سه نه کان (المصدر)

- الإربلي، شرف الدين بن أبي البركات المبارك بن أحمد اللخمي (ت ٦٣٧هـ) المعروف بابن المستوفي (١٩٨٠م) تاريخ إربل، تحقيق: سامي ابن السيد خماس الصقار طبعة وزارة الثقافة والإعلام الجمهورية العراقية، دار الرشيد للنشر.
- الازدي، ابو زكريا يزيد بن محمد بن اياس (ت ٣٣٤ هـ / ٩٤٥ م) (١٩٦٧). تاريخ الموصل، تحقيق علي حبيبة، اللجنة احياء التراث الاسلامي، القاهرة
- البلاذري، أحمد بن يحيى بن جابر (٢٧٩ هـ / ٨٩٢ م)، (١٩٣٨). فتوح البلدان، تحقيق: عبد الله وعمر أنيس، مكتبة المثنى، بغداد
- التادفي، محمد بن يحيى التادفي الحنبلي، (ت: ٩٦٣ هـ / ١٥٥٥ م (د.ت) قلائد الجواهر، طبعة دار إحياء التراث الإسلامي، بغداد.
- ابن تغري بردي الأتابكي جمال الدين أبي المحاسن يوسف، (دون سنه) النجوم الزاهرة في ملوك مصر والقاهرة، المؤسسة المصرية العامة للتأليف والترجمة والطباعة والنشر، مصر
- ابن تيمية، تقى الدين أبي العباس أحمد بن عبد الحلیم بن عبد السلام (ت: ٧٢٨ هـ / ١٣٢٨ م)

المعتقدات الإيزيدية - من منظور شرف خان ومصادر غير الكردية

- (١٣٨١ هـ) مجموع فتاوى شيخ الإسلام، مطابع الرياض.
- (١٩٨٧ م) الوصية الكبرى، رسالة شيخ الإسلام إلى أتباع عدي بن مسافر الأموي، قدم لها وعلق عليه وحققها، محمد عبد الله النمر، عثمان جمعة، نشر- مكتبة الصديق، السعودية، ط ١
- (د.ت) مجموعة الرسائل الكبرى، دار احياء التراث العربي، بيروت.
- ابن الجوزي، (١٩٩٣ م) عبد الرحمن الطب الروحاني تهذيب الاخلاق تحقيق: عبدالعزيز عزالدين السيروان، دمشق، دار الانوار.
- ابن حوقل، ابو القاسم محمد بن البغدادي الموصل، (ت ٣٨٠ هـ / ٩٩٠ م) (١٩٦٣)، كتاب صورة الارض، دار مكتبة الحيا، بيروت
- ابن خلكان، شمس الدين أحمد بن محمد الاربلي (ت ٦٨١ هـ / ١٢٨٢) (١٩٩٧). وفيات الاعيان ، تحقيق: إحسان عباس دار صادر بيروت
- ابن خياط، خليفة بن خياط العصفري ، (ت ٢٤٠ هـ / ٨٥٤ م)، (١٩٦٨). تاريخ خليفة بن خياط، تحقيق سهيل زكار، دمشق وزارة الثقافة والسياحة والارشاد القومي، القاهرة
- بن خياط الموصل، أحمد بن طه ، (ت: ١٢٨٥ هـ / ١٨٦٨ م) (١٩٦٦) ترجمة الأولياء في الموصل الحدباء، تحقيق: سعيد الديوجي، مطبعة الجمهورية، الموصل.
- الدينوري، أبو حنيفة أحمد بن داود ، (ت: ٢٨٢ هـ / ٨٩٥ م) (١٩٦٠). الاخبار الطوال، تحقيق: عبد المنعم عامر وجمال الدين الشيال القاهرة وزارة الثقافة والارشاد القومي، القاهرة
- الذهبي، شمس الدين ابو عبدالله محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز (ت: ٧٤٨ هـ / ١٣٤٧ م)
- (١٤١٣ هـ). سيرة أعلام النبلاء، تحقيق : شعيب الأرنؤوط، مؤسسة الرسالة، بيروت.
- (د.ت). تاريخ الإسلام ووفيات المشاهير والأعلام، تحقيق: عمر عبد السلام التدمري، نشر دار الكتاب العربي، بيروت سالي نيه
- (١٣٦٤ هـ) دول الإسلام، حيدر آباد الناشر: مطبعة جمعية دائرة المعارف العثمانية، حيدر آباد،
- الصفدي، صلاح الدين خليل بن أيبك بن عبد الله الصفدي (ت: ٧٦٤ هـ / ١٣٦٣-) (٢٠٠٠) الوافي بالوفيات، تحقيق أحمد الأرنؤوط، وتركي مصطفى، نشر دار إحياء التراث، بيروت
- عثمان أحمد الحسيني، (١٩٥٤) طبقات الشعرا، مطبعة مصطفى البابي الحلبي وأولاده، مصر،
- الغساني ، الملك الأشرف اسماعيل بن العباس (ت ٨٠٣ هـ / ١٤٠٠ م (١٩٧٥). العسجد المسبوك والجوهر المحكوك ، دار البيان، بغداد

المعتقدات الإيزيدية - من منظور شرف خان ومصادر غير الكردية

- ابن كثير، عماد الدين أبو الفداء إسماعيل بن عمر (ت: ٧٧٤هـ/ ١٢٧٣م) (١٩٩٠). (البداية والنهاية، مكتبة المعارف، بيروت)
- المستوفي، شرف الدين بن أبي البركات المبارك بن أحمد اللخمي الإربلي (ت: ٦٣٧هـ/ ١٢٣٩م) (١٩٨٠). تاريخ إربل، تحقيق: سامي ابن السيد، طبعة وزارة الثقافة والإعلام الجمهورية العراقية، دار الرشيد للنشر
- ياقوت الحموي، شهاب الدين أبو عبد الله (ت ٦٢٣ هـ / ١٢٢٥ م) - (١٩٧٧) معجم البلدان، دار صادر ، بيروت
- اليعقوبي، أحمد بن أبي يعقوب بن جعفر، (ت ٢٨٢ هـ / ٨٩٥ م) - (١٩٧٠). تاريخ اليعقوبي، دار بيروت للطباعة والنشر، بيروت

سهرچاوه كوردیه کان

- پۆل پێردریزی (٢٠١٣)، دهرباره‌ی كوردە ئێزیدیەکان. كۆنترین دەسنوس. بەزمانێکی ئه‌وروپی له‌سهر كورد، وه‌رگێڕانی له‌ فه‌رانسیه‌وه‌ بۆ كوردی. هه‌لكه‌وت هه‌كیم. بڵاوكره‌وه‌ كانی ده‌زگای چاپ و بڵاوكرنده‌وه‌ی به‌درخان.
- كه‌رمه‌لی، ئه‌نستاس ماری (٢٠١٢)، كتیبی پیرۆزی ئێزیدییه‌كان جیلوه‌ و مه‌سحه‌فا ره‌ش، و: نه‌جاتی عه‌بدوڵلا، چاپی یه‌كه‌م، ده‌زگای ئاراز، هه‌ولێر.
- مه‌یجهر سۆن، ئی.بی. سۆن (٢٠١٨) گه‌شتیک بۆ میسۆپۆتامیا و كوردستان له‌به‌رگی نادیاردا، و: مینه، چاپی یه‌كه‌م، له‌بڵاوكره‌وه‌ كانی كتیبخانه‌ی یادگار، سلێمانی

سهرچاوه عه‌ره‌بیه لاوه‌کیه‌ کان

- إسماعیل زکی محمد، (١٩٨٩). في الدين والمجتمع، الإسكندرية، دار المطبوعات الجديدة
- تۆما بوا (٢٠١١). اليزيديون و اصولهم الديمية ومعابدهم والاديرة المسيحية في كردستان العراق، ت: د. سعاد محمد خضر مطبعة شقان، سليمانیه
- جون هيک، (١٤٣١هـ) فلسفة الدين جون هيک ترجمة طارق عسيلي دار المعارف الحکمیة، الطبعة الأولى
- الحسني، السيد عبدالرزاق (١٩٥١) اليزيديون في حاضريهم وماضيهم، مطبعة العرفان، صيدا،
- الديمولوجي، صديق (١٩٤٩)، اليزيدية، نشر مطبعة الاتحاد، الموصل،
- السامرائي، يونس احمد (١٩٧٠). لبحثري في سامراء حتى نهاية عصر المتوكل، مطبعة الارشاد، بغداد
- سمو، آزاد سعيد (٢٠٠١). اليزيدية من خلال نصوصها المقدسة، المكتب الإسلامي، بيروت،

المعتقدات الإيزيدية - من منظور شرف خان ومصادر غير الكردية

- العزاوي (عباس) (١٩٣٥)، تاريخ اليزيدية وأصل عقيدتهم، نشر مطبعة بغداد، العراق
- ليسكو، روجيه (٢٠٠٧)، اليزيدية في سورية وجبل سنجار، ت: احمد حسن، ط ١، مؤسسة المدى للإعلام والثقافة والفنون، سورية
- (٢٠٠٧) الكرد- دراسه السوسيولوجية و تاريخية، ترجمة: نوري الطالباني، حمدي للطباعة و لنشرة، سليمان
- نيكيتين، باسيلي
- (١٩٥٨) الكرد، دار الروائع، بيروت
- النشار، علي سامي (٢٠٠٩م). نشأة الدين النظريات التطورية والمؤهلة : ، مركز الإنماء الحضاري، حلب سوريا، دار المحبة، دمشق - سوريا، بدون رقم الطبعة.

English Sources

- Austin H. Layard Discoveries in the ruins of Nineveh and Babylon June 2, 2012.p68).

Birgit Ammann،Kurdên li Ewropayê Etnîsîte û Diaspora،-Berlîn, Univ. Azad, Diss., 2000،p263-270)

Christine Allison, The Yezidi Oral Tradition in Iraqi Kurdistan, the British Library, First Published in 2001, p4)

THE SACRED BOOKS AND ، ISYA JOSEPH ،-DEVIL WORSHIP TRADITIONS OF THE YEZIDI Copyright, 1919, by Richard G. Badger, AU rights reserved The Gorham Press, Boston, U. S. A. Made In the United States of America ،206

Eszter Spät,(2009) Late Antique Motifs in Yezidi Oral Tradition, Supervisors: Gerhard Jaritz and István Perczel, degree of Doctor of Philosophy, Hungary.46)

FURLANI, GIUSEPPE(1940), THE RELIGION OF THE YEZIDIS REUGIOUS TEXTS OF THE YEZIDIS, TRANSLATED FROM ITALIAN WITH ADDITIONAL NOTES, AN APPENDIX AND AN INDEX BY JAMSHEDJI MANECKJI UNVALA, Ph.D. (HBI DEL BE Ba), at the Port Printing Press, Bombay-63

-Hage, SM "A Closer look at the Role of spirituality in psychology programs" professional psychology Research and practice 37, no 3 2006-303

ISYA JOSEPH THE SACRED BOOKS AND TRADITIONS OF THE YEZIDI Copyright, 1919, by Richard G. Badger DEVIL WORSHIP AU rights reserved The Gorham Press, Boston, U. S. A. Made In the United States of America, 206؛

-Johnstone, B., Yoon, D.P. Franklin Schopp Land Hinkebein, J. "Reconceptualizing the factor of brief multidimensional measure of reliogiusness/ spirituality " Journal of religion and health 48, 2009:147

-VARIA ANATOLICA XXV, , DE BOCCARD ,dition – Diffusion, 11, rue de Médicis, 75006 Paris , 147-148,Deniz BEYAZI 2012)

. Religion: what is it?(New York: Holt, Rineheart and Winston. 1976), 7

Tremmel, W.C

-Yinger JM. the scientific study of releigion(NewYork , publishing.com, 1970) 7) ،

(Source)

- Al-Irbili, Sharaf al-Din ibn Abi al-Barakat al-Mubarak ibn Ahmad al-Lakhmi (d. 637 AH), known as Ibn al-Mustawfi (1980 CE). *Tarikh Irbil* (History of Irbil), edited by Sami ibn al-Sayyid Khumas al-Saqqar, published by the Ministry of Culture and Information, Republic of Iraq, Dar al-Rashid Publishing.

- Al-Azdi, Abu Zakariya Yazid ibn Muhammad ibn Iyas (d. 334 AH/945 CE) (1967). *Tarikh al-Mawsil* (History of Mosul), edited by Ali Habiba, Al-Jannah Ihya al-Turath al-Islami, Cairo.

- - Al-Baladhuri, Ahmad ibn Yahya ibn Jabir (d. 279 AH/892 CE), (1938). *Futuh al-Buldan*, edited by Abdullah and Omar Anis, Al-Muthanna Library, Baghdad.

- Al-Tadifi, Muhammad ibn Yahya al-Tadifi al-Hanbali (d. 963 AH/1555 CE), *Qala'id al-Jawahir*, Dar Ihya' edition, Islamic Heritage, Baghdad.
- Ibn Taghribirdi al-Atabaki, Jamal al-Din Abi al-Mahasin Yusuf, (n.d.). *Al-Nujum al-Zahira fi Muluk Misr wa al-Qahira*, Egyptian General Organization for Authorship, Translation, Printing and Publishing, Egypt.
- Ibn Taymiyyah, Taqi al-Din Abi al-Abbas Ahmad ibn Abd al-Halim ibn Abd al-Salam (d. 728 AH/1328 CE).

- (1381 AH). *Majmu' Fatawa Shaykh al-Islam*, Riyadh Press.
- (1987 CE). *Al-Wasiyya al-Kubra*, a letter from Shaykh al-Islam to the followers of Adi ibn Musafir al-Umawi, with an introduction and commentary. Edited by Muhammad Abdullah al-Nimr and Uthman Juma, published by Maktabat al-Siddiq, Saudi Arabia, 1st edition.

- (n.d.) Majmu'at al-Rasa'il al-Kubra, Dar Ihya' al-Turath al-'Arabi, Beirut.

- Ibn al-Jawzi, (1993 CE) Abd al-Rahman, Al-Tibb al-Ruhani, Tahdhib al-Akhlaq, edited by Abd al-Aziz Izz al-Din al-Sirwan, Damascus, Dar al-Anwar.

Ibn Hawqal, Abu al-Qasim Muhammad ibn al-Baghdadi al-Mawsili, (d. 380 AH/990 CE) (1963), Kitab Surat al-Ard, Dar Maktabat al-Haya, Beirut.

- Ibn Khallikan, Shams al-Din Ahmad ibn Muhammad al-Arbali (d. 681 AH/1282 CE) (1997). Wafayat al-A'yan, edited by Ihsan Abbas, Dar Sader, Beirut.

- Ibn Khayyat, Khalifa ibn Khayyat al-'Asfari, (d. 240 AH/854 CE) (1968). Tarikh Khalifa ibn Khayyat, edited by Suhayl Zakkar, Damascus, Ministry of Culture, Tourism and National Guidance. Cairo

- Ibn Khayyat al-Mawsili, Ahmad ibn Taha, (d. 1285 AH / 1868 CE) (1966). *Biography of the Saints in Mosul al-Hadbaa*, edited by Saeed al-Diwaji, al-Jumhuriya Press, Mosul.

- al-Dinawari, Abu Hanifa Ahmad ibn Dawud, (d. 282 AH / 895 CE) (1960). *Al-Akhbar al-Tiwal*, edited by Abd al-Mun'im Amer and Jamal al-Din al-Shayyal, Cairo, Ministry of Culture and National Guidance, Cairo.

- al-Dhahabi, Shams al-Din Abu Abdullah Muhammad ibn Ahmad ibn Uthman ibn Qaymaz (d. 748 AH / 1347 CE)
- (1413 AH). *Siyarat A'lam al-Nubala'*, edited by Shu'ayb al-Arna'ut, al-Risalah Foundation, Beirut.
- (n.d.). *Tarikh al-Islam wa-Wafayat al-Mashahir wa-al-A'lam*, edited by Omar Abd al-Salam al-Tadmuri, Dar al-Kitab al-Arabi, Beirut.
- (1364 AH). *Duwal al-Islam*, Hyderabad. Publisher: The Ottoman Encyclopedia Society Press, Hyderabad,
- Al-Safadi, Salah al-Din Khalil ibn Aybak ibn Abdullah al-Safadi (d. 764 AH/1363 CE)-(2000) Al-Wafi bi'l-Wafayat, edited by Ahmad al-Arna'ut and Turki Mustafa, published by Dar Ihya' al-Turath, Beirut
- Uthman Ahmad al-Husseini, (1954) Tabaqat al-Sha'rani, Mustafa al-Babi al-Halabi & Sons Press, Egypt,
- Al-Ghassani, King al-Ashraf Ismail ibn al-Abbas (d. 803 AH/1400 CE) (1975). Al-'Asjad al-Masbuk wa'l-Jawhar al-Mahkuk, Dar al-Bayan, Baghdad
- Ibn Kathir, Imad al-Din Abu al-Fida' Ismail ibn Umar (d. 774 AH/1273 CE)(1990) Al-Bidaya wa'l-Nihaya, Maktabat al-Ma'arif, Beirut
- Al-Mustawfi, Sharaf al-Din ibn Abi al-Barakat al-Mubarak ibn Ahmad al-Lakhmi al-Irbili (d. 637 AH/1239 CE) (1980) History of Erbil, edited by: Sami Ibn al-Sayyid, published by the Ministry of Culture and Information of the Iraqi Republic, Dar Al-Rasheed Publishing House.
- Yaqut al-Hamawi, Shihab al-Din Abu Abdullah (d. 623 AH / 1225 AD) - (1977) Dictionary of Countries, Dar Sader, Beirut.
- Al-Yaqoubi, Ahmad bin Abi Yaqoub bin Jaafar, (d. 282 AH / 895 AD) - (1970). History of Al-Yaqoubi, Beirut Printing and Publishing House, Beirut.
- Serçao Kurdikan
- 2013 (2013), "European Kurdistan Region". He changed his name to French and Kurdish. He is a wise man. In Ukraine, there is a difference between the two and the other in Badrakhan.
- Karmali, Anastas Mary (2012), My Yazidi book, Gilo and Meshfa, and: Najati Abdouha, Chapi, Dezgay Araz, Holer.
- Major Sin, E.B. Sin (2018) What is the history of Syria and Kurdistan? There was a book written by Yadgar, Soleimani.
- Sirjah Arabic Lawakan
- Ismail Zaki Muhammad, (1989). In Religion and Society, Alexandria, New Publications House

- Tima Boa (2011). The Yazidis and their Demi origins, their temples, and the Christian monasteries in Iraqi Kurdistan, edited by: Dr. Suad Muhammad Khadr, Shavan Press, Sulaymaniyah
- John Hick, (1431 AH) The Philosophy of Religion, John Hick, translated by Tariq Asili, Dar al-Ma'arif al-Hikmiyyah, First Edition
- Al-Hasani, Sayyid Abdul-Razzaq (1951) The Yazidis in Their Present and Past, Al-Irfan Press, Sidon
- Al-Damluji, Sadiq (1949) Yazidism, Al-Ittihad Press, Mosul
- Al-Samarrai, Yunus Ahmad (1970) Al-Buhturi in Samarra until the End of the Era of Al-Mutawakkil, Al-Irshad Press, Baghdad
- Samu, Azad Saeed (2001) Yazidism Through Its Sacred Texts, Al-Maktab al-Islami, Beirut
- Al-Azzawi (Abbas) (1935) The History of the Yazidis and the Origin of Their Beliefs, Baghdad Press, Iraq
- Lesco, Roge (2007) Yazidism in Syria and Mount Sinjar, edited by: Ahmed Hassan, 1st edition, Al-Mada Foundation for Media, Culture and Arts, Syria
- (2007) The Kurds - a sociological and historical study, translated by: Nouri Talabani, Hamdi Printer and Publishing House, Soleimani
- Nikitin, Basil
- (1958) Al-Kurd, Dar Al-Rawa'i, Beirut
- Al-Nashar, Ali Sami (2009 AD). The Origins of Religion, Evolutionary and Deified Theories: Center for Civilizational Development, Aleppo, Syria, Dar al-Mahabah, Damascus, Syria, without edition number.

